

Geschiedenis

Verschillende versies over de herkomst van de Tatra zijn in de loop der jaren in omloop gebracht. Zoals voor zoveel rassen is echter de ware geschiedenis en afstamming moeilijk met grote zekerheid te achterhalen. Waarschijnlijk dat een combinatie der verhalen en overleveringen dicht de echte gang van zaken benadert.

Algemeen wordt de Tibet-hond als voorvader naar voren gebracht. Verschillende van deze honden trokken mee met de legers ter verovering van Europa, in het begin van onze jaartelling.

Her en der zouden honden achtergebleven zijn. Dat zou een verklaring kunnen zijn voor het feit dat in verschillende streken van Europa rassen worden aangetroffen gelijkend op de Tatra, of omgekeerd, wie zal het zeggen. In Italië bijvoorbeeld de Marremano, of berghond der Maremen, in Hongarije de Kuvasz, Tsjechoslowakije kent de Cuva, Frankrijk de Pyrenese berghond en Polen de Tatra.

Volgens een andere versie zouden de honden meegebracht zijn door de bergbewoners uit het Tatragebied vanuit Hongarije.

Registratie

Momenteel leven er in het Tatragebied zo'n 1000 tal Tatra's, waarvan er slechts een 300 zijn geregistreerd.

Reeds voor de laatste wereldoorlog was de Poolse georganiseerde kynologie begonnen met de registratie der aanwezige Tatra's. De gruwelen van de wereldbrand stelde daar een einde aan en bovendien werd alles vernietigd, zodat men opnieuw van voor af aan moest beginnen.

DE POLSKI OWCZAREK P

In de zestiger jaren en onder impuls van prof. Dr. Dyakowska, Dr. Smyczynski, Dr. Wey en vooral door de in het Tatragebied levende Dr. Derezinski kwam er weer een opleving van de belangstelling en registratie van het ras. Intussen was in Warschau mevr. Helena Jamont gestart met haar kennel „Tatrowe Gniasdo“, welke een korte bloeiperiode kende doch voortijdig werd

„Tatrowe Gniasdo“, welke een korte bloeiperiode kende doch voortijdig werd beëindigd door haar overlijden in 1968. Vanaf 1965 trachtte Dr. Derezinski en zijn medewerkers om in de buurt van Zakopane, zoveel mogelijk bergbewoners over te halen hun honden te laten registreren. Ook nu blijft dit de grote moeilijkheid. De bergbewoners zien het nut van registratie hunner honden niet in, hetgeen heel wat overredingskracht vergt van de enthousiaste liefhebbers. Heden ten dage wordt elke geregistreerde pup van een tattooage voorzien.

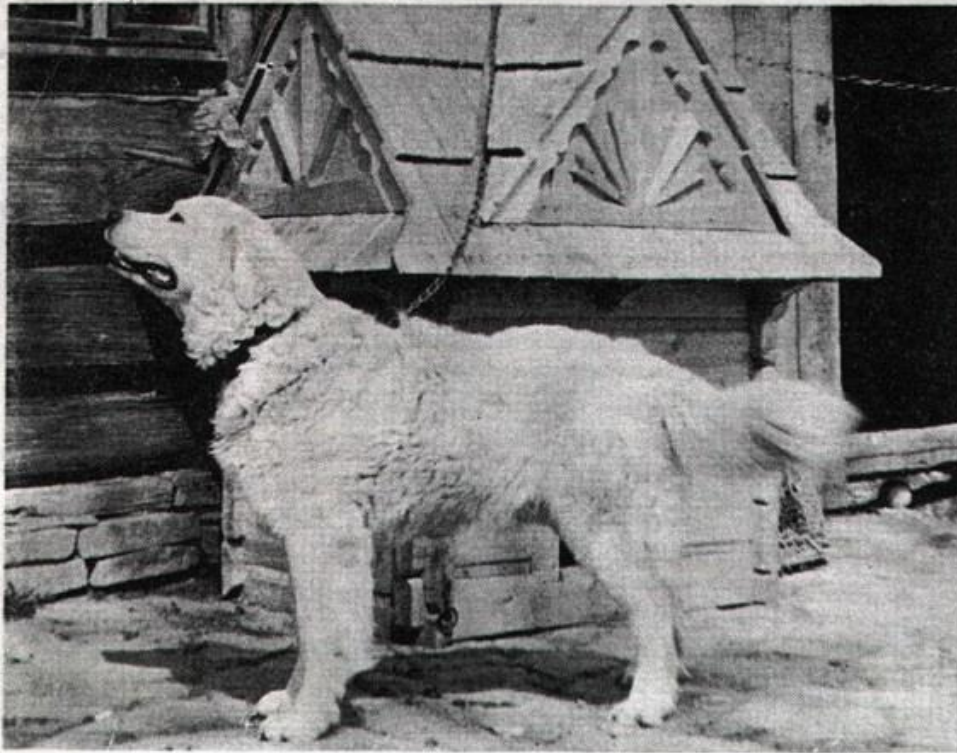
Benaming van het ras

De Tatra heet eigenlijk officieel „Polski Owczarek Podhalanski“. Vertaald wordt dat „Herdershond uit Podhale“. Podhale is een streek aan de voet van het ruige en onherbergzame Tatragebied. De bewoners van deze streek, waar de Tatra relatief veel wordt aangetroffen, worden Goralen genoemd. Vandaar ook dat de naam Goralenhond voorkomt, die daar soms gebruikt om de Tatra aan te duiden.

De Tatra's bij ons

De eerste Tatra's verschenen bij ons op de tentoonstellingen in 1967. Bijna onmiddellijk was een vrij grote interesse

HALANSKI (TATRAHOND)

gewekt voor het ras. Eind 1969 werd het eerste nest geboren en hiermee was mede dankzij de fervente voorvechters van het ras, de familie Jassica, de verspreiding van de Tatra hier bij ons begonnen. Zij waren het ook die het initiatief namen ter oprichting van speciaal clubs voor Poolse (en Hongaarse) Herdershonden in België (en Nederland). Voor hun werk werden zij pas onlangs geëerd met de medaille van verdienste van Poolse Kynologie.

De Tatra's in Polen

Behalve de tentoonstellingsexemplaren, treffen we de Tatrashonden aan bij de boeren in het gebergte.

Op bijna elk boerenhof vinden we één of twee Tatra's. Het is de gewoonste zaak ze op het erf te zien liggen aan de ketting. Hun gebruik is hier duidelijk; het alarm slaan ter verdediging van erf en grond.

Zonder uitzondering zijn de Goralen trots op hun honden en op de hoger gelegen bergweiden zien we ze nog los lopen om het vee enz. te beschermen en te hoeden.

Doorgaans zal de Pool in 't algemeen en de Goralen in 't bijzonder zijn honden goed verzorgen. Al scheelt er wel het een en ander aan de voeding wegens het

chronisch tekort aan vlees zowel voor mens als dier.

In onze streken kunnen we dit trouwe en aanhankelijk ras, behalve als gezelschapshond, best gebruiken als bewaker van huis en hof.

Beschrijving

De Tatra geeft de indruk van een rechthoekig gebouwde hond, de teven iets

langer dan de reuen. Stevigheid van lichaam is een eerste vereiste. Een niet te verfijnd hoofd met een duidelijke stop. Levendige ogen met intelligente uitdrukking. Gesloten lippen. Aanliggende niet te lange oren. Prachtige witte eerder half lange vacht met langere beharing aan de achterbenen en de staart. Hubertusklauwen kunnen aanwezig zijn maar worden niet gewenst. (Ongeveer 70 pct. van de Tatra's in Polen worden met Hubertusklauwen geboren). Ook dubbele Hubertusklauwen komen nog geregeld voor. Deze moeten echter worden verwijderd.

De Tatra is een goede werkhond. Bewaker van huis en hof en vooral zeer trouw en aanhankelijk voor „zijn“ eigen mensen. Met kinderen opgegroeid is het een kindervriend, anders staat hij er vreemd tegenover.

Alles en nog wat kan worden aangeleerd zonder veel moeite.

Wanneer de Tatra iemand als vijand beschouwt, zal hij deze nooit meer als vriend kunnen aanvaarden.

Met de opvoeding moet zo vroeg mogelijk worden begonnen en consequent worden doorgezet zonder te versagen.

Al te gemakkelijk bezwijkt men voor deze als pup wollige en schattige beer-tjes. Men moet er aan denken dat straks de Tatra ongeveer 60 tot 70 cm groot wordt en dus de hond goed in de hand moet liggen en luisteren naar de baas.

Korte duidelijke bevelen, afstraffing met kwade stem en beloningen met vriendelijke zachte stem en aai volstaan over het algemeen. De Tatra dient beslist te weten dat niet hij de baas is, anders loopt het wel eens uit de hand. Dan is het meestal ook reeds te laat voor de minder ervaren kynoloog om hieraan

te wijzen. De Tatra dient beslist te weten dat niet hij de baas is, anders loopt het wel eens uit de hand. Dan is het meestal ook reeds te laat voor de minder ervaren kynoloog om hieraan

te wijzen. De Tatra dient beslist te weten dat niet hij de baas is, anders loopt het wel eens uit de hand. Dan is het meestal ook reeds te laat voor de minder ervaren kynoloog om hieraan

te wijzen. De Tatra dient beslist te weten dat niet hij de baas is, anders loopt het wel eens uit de hand. Dan is het meestal ook reeds te laat voor de minder ervaren kynoloog om hieraan

nog correcties aan te brengen. Zoals zoveel standaarden van andere rassen munt ook deze niet uit door duidelijkheid. Hij is eerder vaag. Het gebruik van een niet kynologisch woordspel en uitdrukkingen werkt deze vaagheid nog in de hand. Misschien zien de speciaalclubs hierin een aanleiding om te trachten in samenwerking met de Poolse kynologische organisatie, de standaard dermate aan te passen aan het gangbare kynologisch jargon en beter begrijpbaar te maken voor de gemiddelde kynoloog en de beginnende fokker en liefhebber. Het is juist voor deze laatste groep dat een duidelijke begrijpbare standaard bijna een must is. Tot slot wil ik de fam. Jassica danken voor de bereidwillige en spontane medewerking aan dit artikel en voor de zo nodige beschikbaar stelling van informatie en foto's.

Tony van den Bogaert.

STANDAARD

1. Algemeen voorkomen en karakter.

a. Lichamelijke en psychologische trekken. Rechthoekige gestalte. De reu korter dan de teef. Het goed gedrongen lichaam geeft de indruk van kracht en vitaliteit. De uitdrukking van de ogen is ernstig, verstandig. De hond heeft een evenwichtig en wijs karakter.

b. Hoogte. Reu: 65-70 cm. Teef: 60-65 cm. Met toegelaten speling van 2 tot 3 cm.

c. Gebruik. Makkelijk af te richten. Hij wordt gebruikt als gezelschapshond en als waakhond. Zijn indrukwekkende gestalte en zijn schoonheid maken van hem een uitstekende gezelschapshond.

2. Hoofd.

a. Beschrijving van het geheel. Evenredige afmetingen, droog, op gemiddelde hoogte gedragen, zowel in beweging als wanneer de hond staat.

b. Schedel. Het profiel staat iets bol. De voorhoofdsrimpel is plat.

c. Stop. Is goed getekend, maar het profiel van de schedel is niet sterk gebroken.

d. Snuit. Sterk. Lichtjes spits. Rug van de neus recht.

e. Neus. Zwart. Middelmatische grote. Brede neusgaten.

f. Lippen. Goed sluitend. Met donkere randen.

g. Tandem. Stevige tanden, allen gelijk ontwikkeld. Schaargebit. Tanggebit toegelaten.

h. Ogen. Vol uitdrukking. Veelzeggend. Middelmatische grootte, een beetje schuin. Iris donker bruin. De oogranden donker.

i. Oren. Middelmatische grootte. Driehoekig. Redelijk dik. Overvloedig behaard. Op de hoogte van de buitenhoeken van de ogen ingeplant, of een beetje hoger. Alleen aan

RASPUNTEN

het hoofd aansluitend langs hun binnenranden. Levendige oren.

3. Hals.

Zonder afhangende krop. Gespierd. Gemiddelde lengte. Diep op het lichaam ingeplant. De halslijn ligt hoger dan de ruglijn. Dikke manen.

4. Lichaam.

a. Algemeen uitzicht. Lang en massief.

b. Schoft. Goed onderstreept.

c. Rug. Recht. Breed. Brede heupen. Goed gebonden.

d. Kruis. Lichtjes stijl.

e. Borst. Diep. De ribben schuin, iets plat.

f. Buik. Een beetje opgetrokken.

5. Staart.

Niet te hoog ingeplant, onder de ruglijn gedragen. In opgewekte toestand boven de ruglijn gedragen, maar niet gekruild. Reikt tot de hiel. Een lichte haak aan het einde van de staart is toegelaten.

6. Voorste ledematen.

a. Algemeen uitzicht. Gespierd. De been-deren sterk, maar niet erg zwaar.

b. Schouder. Lichtjes schuin. Sluitend.

c. Middenhand. Lichtjes vooruit.

d. Voet. Betrekkelijk groot. Ovaal. Behaard tussen de tenen. Met sterke, harde, donkere zolen.

e. Nagels. Sterk. Stomp. Donker.

7. Achterste ledematen.

a. Algemeen uitzicht. Middelmatisch gehoekt. Lichtjes achterwaarts. Vanachter

gezien loodrecht.

b. Middenhand. In profiel gezien loodrecht.

c. Voet. Zoals voorste voet.

8. Vacht.

Op het hoofd, de snuit, op de voorkant van de voorste ledematen en op de achterste ledematen, van hiel tot beneden: kort haar, dik behaard.

Op de hals en het lichaam: lang (nvdr. eigenlijk halflang) dik, recht of licht gegolfd, stug bij het aanraken, met een rijke ondervacht.

Rijke manen rond de hals.

Op de billen lang en veel haar.

De staart goed en dik behaard.

9. Kleur.

Wit. Geelachtige kleur niet gewenst.

10. Fouten.

a. Diskwalificerend.

Uitstekende kaken.

Te weinig stop.

Scherpe neus.

Staart altijd boven de ruglijn gedragen.

Vacht gekroesd, zijdeachtig, zonder ondervacht.

Vlekken.

Zenuwachtig of angstig temperament.

Agressief aangelegd.

b. Niet diskwalificerend.

Diepe voorhoofdsrimpel.

Te hoog ingeplante oren, naar achteren gedragen, afgesneden.

Zwak pigment op neus, lippen en oogranden.

Achterste deel hoger dan de schoft (nvdr. overbouwd).

Hals horizontaal gedragen.

Ontbreken van haren tussen de vingers, van manen en bevedering aan de ledematen.

Hubertusklaau (sporen).